

Quàter gran vulómm ed Dagnêl Vitèli

Ai amanchèva un lìber cunpâgn, che - apanna vgnó fòra - l'è bèle destinè a dvintèr l'âs ed brésscla stramèz ai stûdi só i nûster dialètt: Daniele Vitali, *“Dialectti emiliani e dialetti toscani. Le interazioni linguistiche fra Toscana ed Emilia-Romagna e con Liguria, Lunigiana e Umbria”*. Prefazione di Luciano Giannelli Appendice e consulenza fonetica di Luciano Canepari, Bologna, Pendragon 2020.

Dagnêl Vitèli l'è un nòstr amìg dla Bâla dal Bulgnaìs es l'è un gran drèg dâl lãnguv: con i sù scrètt sientèffic l'è purtè una svintajè ed profesionalitè e d' sbózz int al stûdi dla nòstra lãngua bulgnaìsa.

L'è scrètt un stracantân ed lìber e d' artèccuel in dâl rivèsst sientèffichi (andè bân a vâdder ala pâgina www.bulgnaìs.com/daniele-vitali.html), mo quall ch' ai é vgnó fòra stavòlta l'è un quèl stranpalè, al risùltèt ed vént ân ed viâz só e zò par l'Emègglija, l'Èlta Tuschèna, la Ligûria, l'Òmbria e âl Mèrc, a intarvistèr e registrèr di dialetòfon stièt e brîsa incuinè dal' influånza dl' itagliàn o inbastardé con chi èter dialètt lé atais.

I quàter vulómm (pr un totèl ed 1.840 pâgin: i gîv Giógglia?) i én coleghè insàmm es i stûdien la cunfèna linguèstica stra l'Emègglija e la Tuschèna, la línnea stra La Spèzia e Rémmin, che a lèzer un frâc ed linguèsta d' una vòlta la srèv qualla pió inpurtanta stra âl lãnguv rumanzi: Dagnêl al tól a pât ed pinsèr piotòst al *continuum* stra i dialètt rumanz (ch' l'è cla continuitè stra tótti âl lãnguv dal Portugâl al' Itàglia, pasând par dala Spâgna e la Franza, e magâra arivând in Rumanî) es l' à dscuèrt che, anc stramèz a dû sistèma acsé difarènt cunpâgna quall emigliàn e quall tuscàn, ai é tótta una sfilza ed dialètt ch' i én lé stra l' lais e l' frósst, pròpi lé a scavalózz, parché la zânt i an sãnper tgnó ciacarèr insàmm e fèr in manîra d' intãndres.

Int al prèmm vulómm ai é la descriziàn ed socuànt dialètt tuscàn, int al secãnd ed socuànt emigliàn, in quall

di trî dal genovais, di dialètt dla muntàgna ed Pèrma e Piasånza ch' i an bèle l' amursén dal léggur, di dialètt dla Lunigèna e di dialètt colognèl (pr esãnpi ai é di dialètt emigliàn ch' a se dscãrr in di sît cinén int al mèz dla Tuschèna); invèzi in quall di quàter vulómm ai é una sfilza d' uservaziàn par clasifichèr int una manîra nòva âl lãnguv ch' âl vénnen dal latén e par cambièr un pò âl cartén di dialètt dl' Itàglia. Ala fén ai é quènn' g' pónt ed cunclusiàn ch' i mândèn zâ pr âl schèl ed canténna un frâc d' idè ormâi dvintè vèci.

Sti vulómm i én vgnó fòra fòrsi int i ùltum ténp ch' l' è pusèbbil studièr sti dialètt: purtròp la lãngua ufizièl l' è drî a bucèri int al paniràn ed Cúccoli e socuànt ed sti dialètt, da quand i fóm registrè dîs ân indrî, in cal mântèr i én bèle sparé (pr esãnpi al dialètt ed Gombitelli, un' ìsla linguèstica emiglièna stramèz ala Tuschèna, che ormâi purtròp i n' al dscãrren pió inción).

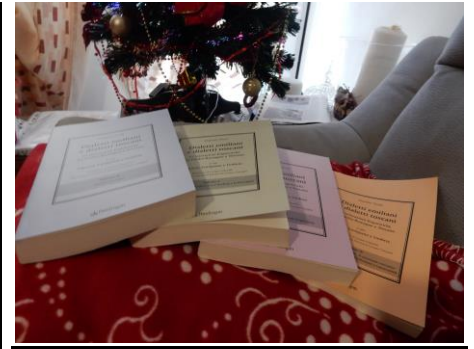
Siché dãnca sti lìber i dvântèn anc pió preziùs, parché par dimónndi dialètt i sran fòrsi l' ùltma, e spassi vòlt l' ònnica documentaziàn.

In sti vént ân, Dagnêl l' à girè col sò registradâur par tótt i paìs, âl fraziàn, âl burghè, a zarchèr dla zânt anziàn e pròpi ed chi sît, par vî d' èser sicûr d' avair di tstimòni stièt ed chi dialètt: sta rizairca l' è arivè a un pió fât livèl ed detâli, ch' al pèr scuèsi inpusèbbil che un studiâus da par ló al séppa stè bân d' andèr dapartótt (e pò brîsa paghè e tótt).

Mo Dagnêl Vitèli al i é arivè d' àura, parché par ló sta gran stuinè l' è stè anc una misiàn, una lòta cãntèr al tãnp ec pâsa, dscanzlând i dialètt ed paìs infîr: e mé a me stèmm a èsri stè sîg, quand in prinzèppi ai véns fòra l' idè ed fèr una carténna di dialètt dl' Emègglija-Rumâgna, e a avair sgründlè sîg só e zâ pr âl muntàgn e int la Bâsa int un frâc ed spediziàn dialetològichi.

In cûrti paròl: sti vulómm i én di chèp d' òvra ch' i avanzaràn int la stòria dla nòstra lãngua e i n' pòlen brîsa manchèr int la librarî di apasiunè dal bulgnaìs e di dialètt dâl nòstri band.

Bertèin d' Sèra

Gnînta Covid

An i é mégga sãul al Covid da tgnîr drî, t è vójja! L' è una móccia d' ân che i malân ai cardinzén, brónce e pulmón, i an sãnper la carsmóggna. Al mî dutâur, ch' al bacâja in dialètt, l' um déss d' an tirèr brîsa al fiè quand ai é dimónndi mächin. A i dmandé s' l' è mât e ló l' um fâ: **Al tràfic an canta mâi una rumanza**. Gióssta. Sta frès nustrèna l' è nèda da un fât ed tant ân fâ.

Int una nòt zírca ala metè dl' Otzãnt, int la canònica d' na cîsa dla nòstra canpâgna ai scupié un inzanndi. Al prît e al canpanèr, dsdè dal fóm, i s' mitènn a córrer in mudànt só par la schèla dal canpanèll pr andèr a sunèr la starmîda, ch' l' è una sunè par ciamèr ajût e segnalèr ch' ai é un prîguel. La schèla dal canpanèll l' èra dimónndi in pendånza, dnanz ai èra al prît e sóbbit par de drî al canpanèr. Con l' angósstia dal mumânt, a ògni piròl al prît – sãnza vlair – ai scapèva una scurazza. Al pòver canpanèr, pròpi col nès atâc al cûl dal sgnèr Curèt, al pruvè ed protestèr. Al prît l' arspundé: **Csa vût pretãnder da un cûl, una rumanza?** E pròpi acsé l' um déss anc al mî dutâur: Csa pretãndet dala marmètta d' na mächina, una rumanza? Pò, da cla vî, al i azunté un pruvèrbi inventè da ló: **Ària ed mutâur pòrta brusâur e mamân a tótti âli àur**.

Zèrt che se int âl nòstri zité i andèssen tótt a pí o in tranvâi, fòrsi i malân i starènn pió ardótt. Mo cunvénzer la zânt a adruvèr pió educaziàn e bân sãns, an é mégga fãzil. Sãnper ch' an suzèda cunpâgna cãli autoritè ch' i an critiche i volontèri ch' i s' dan da fèr par crûver con dla varnîs i scarabûc' fât dai inbezèll int i mùr. La crèttica l' è stè parché... la ténna la n' èra brîsa pròpi

preziša a qualla pió vècia.

Am vén da dîr che clâur i én **Preziš cunpâgna a cal figàtt, che pr an méttres brîsa na caparèla arpzè al muré dal fradd**. Secânn mé, par crûver al schîv fât ala nôt, la và bân anc una pèza. Al mî amîg Iusfén l à détt che quî ch'î van in gîr ala nôt a inmalnîter i mûr ed Bulâggna, i an al capèss int i sgarlatón es i én di pôver šlapazócc col zarvèl ed cecolèta (ch'al se dsfâ in fûria). Pò ai é anc chi dîs ch'î én gegnèl? Sicûra: mo par d sâura dal capèl.

Iusfén, ch'l é ón ch'l à studiè, al dîs che *Confucio* l à sustgnó sta gran verité: **Al mî zarvèl l à da farmères prémma ed dèr dân al tô**. Però, par farmères, al zarvèl bsugnarêv avairel. Adès am vén un dóbbi. Pòst che a Bulâggna ai é al pruvèrbi **Tanti têt, tant zarvî**, a capèss che brîsa tótt i pôlen pinsèr la int la stassa manîra. Benéssum, ai srà la libartè ed cunsidrèr chi "scarabuciadûr" dla nôt cómm s'î fòssen di artsèsta. S'ai é cla libartè che lé, pòsia avair anca mé qualla ed pinsèr ch'î én di pifarlût inbanbiné, di tabalòri, di turlurù, di seltaguâza? A n vói brîsa dîr "di èsen" pr an ufânnder i sumâr ch'î én dâl bîsti stupanndi.

A sân cuntânt parché a sân arivè d âura d an bacajèr brîsa dal *Covid*, ch'a n in pòs pió. Và bân ch'l é al quèl pió inpurânt ch'ai suzèd da sti dé in tótt al mânned e l'é gîossta ch'avâmen âl nutèzzi, mo a tótti âli âur? In tótti âl televiziân? Dé e nôt, matèina e sîra? Scusèm bân dimónndi, â?

Gigén

Al rânpacuajón

Am agrîva fèr da rânpacuajón mo al scrètt "I dé dal ninén", firmè La Taraghègna, ch'ai ò lèt int al nómmer 177 dal Pânt dla Biânnda, al m à tirè fòra sucuanti pinsè ch'a vrêv cundivîder. Intindâines, al scrètt al m é piesó dimónndi, al m à arcurdè dâl fazânned ch'ai ò vèsst suzèder tant ân indrî e ai ò anc inparè quèl.

L'infidûra dal ninén, l'arciâma di mumént d alegrî, urganizaziân in famajja, i òmen e l dòn i avèven al sô da fèr prezîs. Incôsa arvujè int un vail ed rumantizîsum. Mo s'a s fân indrî anc sâul d mèz'âura, i ûrel ed terâur dal ninén e al sô sangv spargujè in vatta ala naiv càn una cadinèla sâtta al tâi int la gâula, i an pôc ed rumântic. E dîr che quand al padrân dal ninén al l é

andè a tôr fòra dal purzîl, lô ai é andè drî vluntîra, spezialmânt s'l éra quall ch'al l avèva arlivè, parché lô ai vlèva bân, ai purtèva la bròda tótt i dé, insâmma l éra un amîg. Invèzi...

S'a dscurân dl amâur, an s pôl brîsa neghèr che i prudótt utgnó dal ninén i séppen bunéssum, mo s'a i pinsân pulîd, l amâur prevalânt l é quall dal sèl. Una vòlta, quand i giazarén i n i èren brîsa, al sèl l éra indispensâbil par custudîr la chèren e dâpp a dâl mièra d ân l é guintè una caraterésstica prinzipèl dal gósst in cusèina. Sâza dscârrer di dân ala salût. Un mî amîg al vindèva âli esânz, di conzentrè ed gósst da méttter, a gâzz, int i prudótt ed gastronomî. Ai n éra ed tótti âl fâta, spezialmânt pr i salómm. Par la chèren ed ninén, i conzentrè i arivèven dânter a dâl butigliènni inbalè tótti insâmm. Âli eticâtt i èren a pèrt e l s mitèven secânned al bisâgg, parché dânter ai éra sânpèr la stassa ròba. Al fât l é che l amâur, prémma che int la lântua, as sént int al zarvèl, càn la vèsta e l'abitûdin.

Adès a dscurân d economî. L'é sientèffica l'afermaziân, che se l èsr umân l avèss a dispuziân la stassa quantité ed verdûra ch'al mâgna al ninén par guintèr gîosst pr al mazèl, al n arêv asè par lô e la sô famajja e anc par quelcôn èter. D acòrd che la verdûra la và cultivè mo gnanc al ninén al s arlîva da par lô. E la fòrza? I antîg rumân i an cunbató càntr i cartaginîs a *Canne*, in Póggia, al chèld. I an pèrs mo i an tgnó bòta dâgg' âur e la sô alimentaziân l'éra a bèss ed fèva, che adès a la dân ai cavâl pr al murbén. La chèren i la magnèven i sgnâuri, a cà.

A m fairum què. A n vói brîsa esagerèr. D ètra pèrt al mânned al và acsè: al pass grand al mâgna cal cén. Nuèter, però, ch'a n sân brîsa dal tótt animèl, avân l intelèt e la cusianza par cuntgnîr l istènt e ògni tant i s pôlen druvèr, anc sâul par fèr dâu ciâcher, pò ognón al fâga quall ch'al vòl.

Andrea Trentini

Un liber spezièl

La **Sara Carpani** l'é la fiòla d Ansèlmo, un mî amîg fratèren, ch'l é anc un mî parânt ala luntèna, int al sâns che i nûster nûn i èren nèd tótt e dû int la stassa cà, ala Casèla, una burghè stra Lizàn e Vidiciâtic. Ansèlmo e la Sara i stan ed cà ancâura la só stra i mónt e lí l'é dvintè una bravèssima ilustratrîz e

autrîz ed liber pr i ragazû. Int la só carîra di liber al n à scrètt bèle un vanizén, mo con l ûltum, scrètt insâmm a **Luca Tozzi**, l'à fât zânter, vinzând al famâus **Premio Gianni Rodari** con cal libartén ch'a vdfi què sâtta, pèn ed parcantaiguel e ed dsèggn dla Sara.

Chèra Sara, chèro Luca, avèdi i cunplimènt pió sinzèr dal vòster

Fàusto

PREMIORODARI
Città di OMEGNA 2020
sezione fiabe e filastrocche

Ai ò mès in ghèbia al papagâl

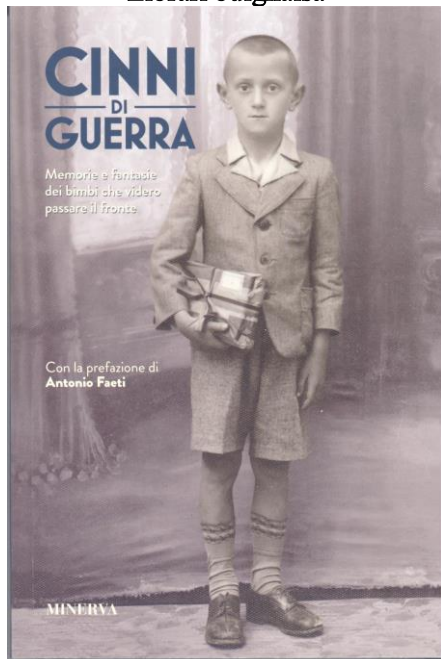
Pòc tânp fâ, pròpi ed banda dala butaiga dla Robèrta, a m sân adè che in mèz a una ratatógglia ed rubâza da bucèr vî ai éra una belèssima ghèbia nôva nuvânta, al'aparânza *intonsa*. Una cucâgna pr un nidaròl cme mé. Naturalmânt a l'ò carghè in mâchina e pò ala prémma ucasian a l'ò purtè int al noster capanân al Pânt dla Biânnda. Pânsa che té pânsa, ecco l'idè: ai métt dânter un papagâl. E acsè a i ò fât! A sân andè da Ventura a Casalacc' par cunprèr un televisâur e un...papagâl, ed quî ed plâstica, da pisèri dânter. Pò a i ò fât dû zanpètt, un bèc ed lagg, una pirócca rôsa e... *vualà!*

Bèl, vaira?

F. C.

Librarî bulgnaîsa

Giuseppe e Giacomo Savini i én i fiû ed Franco Savini, l anticuèri ed Portanôva, un bèl sugèt che mé ai ò cgnusó bãn e che tòtt al zòbia ed sîra l invideva int la sò bèla cà in culénna un zêrt nómmer d amîg par magnèr la pézza ch'al fèva ló. Ed Franco ai ò publichè di scrètt senpàtic int i nómmer 25 e 27, sàtta al tétol "I arcòrd dl anticuèri".

I sù fiû, invèzi, i an avó la bèla idè ed scrîver un lìber con i arcòrd d un zêrt nómmer ed parsân che i èren di cínno durànt la guèra. Ai n é vgnó fòra un bèl lìber ch'al s lèz int un fiè, pèn cum l é d episòdi interesànt, che däl vòlt i t môven un surîs, däl vòlt la comoziàn. Ón par tòtt: avî da stèr a savair che a un cuntadén i recuisènn un cavâl, che pò al fò spedé in Róssia con l'ARMIR. Dâpp a di mîs e mîs, a cal cuntadén ai arivé una léttra ch'la gèva acsé ch'l avèva da presentères int un zêrt sît a... ritirèr al sò cavâl che, esànd stè fré, l èra stè rinpatriè!

Un bèl liber in dóvv, ògni tant ai sèlta fòra anc al dialàtt, scrètt tgnand presànt l'OLM (*Ortografia Lessicografica Moderna*).

F. C.

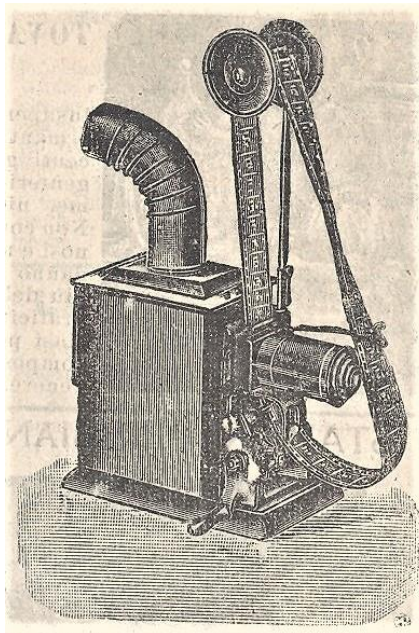
La reclâm d una vòlta

Sânper dala ditta Mangoni ed Milàn (1910) ècco qué un bèl projetâur par fèr al cinnema in cà! Al bèl l é che int äli istruziàn ai é scrètt: "Cinematografo, funziona istantaneamente da lanterna magica, lenti eccellenti, camino a gomito..." Camino a gomito? Mo cus'èrel, una

stù? Gnént ed tòtt quasst: dänter, par fèr la lûs da projetèr, an i èra brîsa una lanpadénna mo... una lumîra a petròli con al sò stupén e un spèc' par fèr pió lûs...

Chi sà che pózza d òli brusè ch'a se strumnèva in cà dâpp una projeziàn!

F. C.

I usvéi d una vòlta

Quand ai ò vést sta vècia lómm in bèla mãsstra int un marcadén ed ròba vècia, ai ò pinsè: "Quassta a la vói par mé!" E acsé l é stè. Adès sta lumîra a carbúrro, che una vòlta la sarvèva pr andèr a ranûc', a l'ò mé. Àultr al fât ch'l'é in cundiziàn parfèti, ai é quall ch'l'é stè costruè dala ditta Fratelli Santini ed Frèra sé, insàmma, l'é ròba nôstra e l é anc par quasst ch'a sán zêrt ch'la séppa stè inventè brîsa sâul par fèr lûs, mo anc pr inbarbajèr i malcapitati batraci catturati un tempo a scopo alimentare nelle zone umide estensi...

F. C.

Renato Tinti l é vulè vî

Ai 3 d agâsst dal 2013, par festegèr i sù 91 ân, Renato al s fiché zâ da un reoplàn, abrazè e tgnó strècc da un istrutâur ed paracadutîsum. Ed sta esperiànza straudinèria, Renato al s à lasè un arcòrd, ch'al fò stanpè int al nómmer 126 dal nòster fôj, con tant ed fotografî ed ló insàm al sò istrutâur.

Renato l èra anc un sòzi dla Famajja Bulgnaîsa, in dóvv a s catèven quèsi tòtt i mîs, quand mé a i andèva a fèr una cantadénna al zòbi dâpp-mezdé. L èra anc ón di pió generûs sustèggn dal nòster giornalén, ch'l arzvéva par pòsta.

Adès Renato l à fât al parcâurs invèrs da cla vòlta: l é andè in só...

F. C.

Nasiàn

(paròla ch'l'arcòrda la fazannda dla nâsita)

Arcòrd ed stant'ân fa.

Quand mé a Bùdri, avèva òt-nòv ân, finè la scòla, i mî sgujióll i èren divèrs. Ónna däl pió bazighè l'èra andèr a pass: a pasèva di dé intîr, da par mé o insàm coi mî amîg, pistolând con däl lassc (lunbrîg o pulânt) e däl cân ed banbó sänza flesebitè fâti pasèr par cân da pass, int i tant mãsadûr d atâuren al pajais, arivând sänper d âura d turnèr a cà con quelca véttima pió o manc tamóggna.

I péss, em as sà, i fan i fiû mitànd zâ äli òv che pò äli s avèrren lasànd in libartè al psulén cunpé.

Ai prémm chèld dl'estèd, l'èra un quell normèl vadder la "nasiàn" (ch'l'é al prémm períod ed svilópp di péss), farmères con pigrèzzia in grupadén fèss in pûc zentémeter d âcua in rîva ai mãsadûr. A sán drî a dscàrrer di psulén d âcua dâulza che nuèter a ciamèven "panzirón".

Sti "panzirón" i èren lóng un zentémeter e sbléssga, ed culâur dl arzànt con sâura ala vétta una strislénna un pô pió scûra, dû ûc' dimónndi svilupè e una panza sprupuistè. (A n ò inciónni idèi, una vòlta carsó, ed che râza d péss a séppa drî a dscàrrer, però i s arvisèven dimónndi a quî dla fotografî, con in pió la panza ch'ai ò apanna détt).

Pòst ch'i èren piotòst piásévvel, a dezidè d pruvèr a guantèren un quelcdón, mo però l'èra una fazannda dimónndi difèzzil. Dâpp un frâc ed tentatîv andè zâ pr äli schèl d canténna, arrive d aura d mètter insàm una

spèzie d palatta con un ridgèn a mâja dimónndi fénna e pò, con una pazénzia sánza fèn, arivé d âura d agranplèren una quindgèna.

A st pònt che qué a dezidè d “regalèrum” un acuèri personèl, mitandi dānter int una gròsa bòcia d vaider in dōvv ai èra canpè fèn a pòc tānp prēmma “Nīno”, un psulén rāss ch’avèva vént int i baracón trī àn prēmma. L’idè la risulterà ecezionèl parché i “panzirón”, a guardèri in cāntralùs, i èren pròpi fotogènic: i parèven di pèss tropichèl ed gran valàur ch’i nudèven in gròpp. Ai èra un problèma però che, ala fèn, al m à parsuès a dsmètter l esperimānt: ala matèina i “panzirón”, sánza inción parché, i calèven sänper de pió! A n arivèva brīsa d âura d capīr in dōvv azidóll i s n andèssen a intanabusèr. Ed dèr la cāulpa al gāt, gnanc a dscārrern, parché al vgnèva mantgnó tòtt i dé con di pèss pió sustanziūs...

Bān, mo alāura quel èrel al parché ed cāl spariziān?

Ècco qué: i s magnèven stra d làur e quand a capè d truvèrum dnanz a un fenòmen ed canibalīsum, dal gran scurèzz, a bucé vī incōsa e a n in vlé mâi pió savair gnént!

Renzo Bovoli

Nasiān

Stòri ed pustén

Quand as psèva andèr a fèr *le cure termali*, paghè dal’Aministraziān dla Pòsta e sánza strasinèr di dé ed fèri, un ruglātt ed pustén zūven, mâsti e fāmmen, i andènn a *passare le acque*, cum i gèven una vòlta, int un’ìsla dla Bāsa Itāglia. Una vòlta sistemè in albèrg, i s presentènn int al stabilimānt termèl, par cunsgnèr i documènt nezesèri e pò i scunparènn dala zircolaziān pr al rèst di dé dla “cūra”.

Invèzi che andèr a fères crūver ed sói bujānt o fèr àli inalaziān pr i brōnc, sti ragāz i andèven in spiāza, snadrazānd int l’ācua dal mèr, fagānd la cūra dal sàul e magnānd a strazabisāca a tòtti

àli àur.

Cāl ragāzi, tòtti sātta i trānt’àn e piotòst blòti, àl s èren adatè al’usānza dāl tatt dscuèrti, con gran piešair ed chi mâsti che, fenalmānt, i psèven slumèr àl fatāzz dāl pustèrini, che in tēnp normèl àli èren sänper intabarè con di ftimènt da mâsti...

Mariān, un pustināz grand e gròs cme un armèri, in fāza a cl’èsibiziān ed nudīsum, *in ossequio alla parità dei sessi*, al girèva par la spiāza con un... marān par d fòra dai slipp!

- *Se làur àl māsstren àl tatt... , mé a gīr con un marān in bèla véssta!* – al gèva, sudisfāt dla sò esibiziān...

Mo un brótt dé la sculatta dāl cūr termèl - cum l é gióss - la finé.

...

Pò ai cminziè la fazannda di viāz in Ungarī, Rumanī, insāmma: int i paīs dl èsst dl Euròpa. Di viāz che ed culturèl o d turèstic i avèven bān pòc. As tratèva ed partīr in mächina in quāter o zènc, con dāl valīs pénni ed colānt, blugīns, prufómm, ecz. I stèven vī una stmèna e quand i turnèven in ufèzzi, *novelli Casanova* da strapāz, l èra tòtt un cuntèr àl sàu prudāzz sesuèl con cāl ragāzi furastīri.

La Mariòla, una pustèna anzièna, ch’la in avèva pūc di spècc’ e oramāi pròsima ala pensiān, int l ascoltèr tòtti cāl sgrandigè, la salté só:

- *Bèla fòrza andèr a cunquistèr cāl ragāzi cunprandi con dāl calzàtt, di gīnns o purtandi a zanna in zèrt ristorānt che làur I n prèn mâi parmèttress! Arèssi da vargugnèruv! Vuèter a sī di guzadūr dla múttua, parché l é qué ch’arèssi da cunbāter la vòstra batāglia, mo qué cāl ragāzi I n s lāsen brīsa inbarluchèr dala véssta d un pèr ed calzàtt!*

...

I luoghi di decenza, sé, i cèso i rapresentèven la difarānza stra mâsti e fāmmen: con la sò bèla tāza quī dāl dòn, ala tūrca par chi òmen. Par nuèter l’èra un’ingiustèzza avair da buschīr a chinén, sánza una manéglia par tirères só, in st mānter che *le rappresentanti del sesso “debole”* àl psèven vudèr i sù vèsser stand *comodamente sedute*, ma gārī lizānd un giurnèl.

Una vòlta, un pustén al turné int al salān dāpp avair sudisfāt i sù bisòggn. L andé dal chèp e ai dèss:

- *Chèp, mé a cradd che int al cèso di mâsti ai séppa scupiè un cūl, parché ai é la mèrda tòtt d intāuren fèn a mèz mèter d altazza...*

Al chèp al ciamé la sgnāura dāl pulizī e ai dmandé d andèr a sistemèr cal disāster ecològic. Mo an s savé mâi chi fòss stè al responsābil...

F. C.

La siānza di nūster vīc’

Arbàtt (*Beta vulgaris*) – erbuccè, bietola da erbuccè, in Toscana bietola da zuppa.

Da: G. Ungarelli, *Le piante aromatiche e medicinali nei nomi, nell’uso e nella tradizione popolare bolognese*.

Tipografia Luigi Parma, 1921.

Al Pānt dla Biānnda

Nómmer 178 dal 2021

Diretāur iresponsābil e limušnīr:

Fàusto Carpani

Dsèggn uriginèl:

Matitāza (Giorgio Serra)

Coretāur di sbāli: **Bertén d Sèra**

Strulgón eletrònica:

Matéo d Niròz – Silvān d Cavalèina

Abunamènt par pòsta: almānc 20 € al àn.

Indirèzz:

FAUSTO CARPANI

Via Emilia Ponente 21

40133 BOLOGNA

tel. cell. 339-3536585

fausto@pontedellabionda.org

Tòtt i scrètt in dōvv an i é brīsa indichè l autāur i én ed Fausto Carpani.

I pruvèrbi in fāndd a àl pāgin i én trāt da:

A. Lelli – L. Lepri – D. Vitali

I PROVERBI DI BOLOGNA

e dintorni

Pendragon, 2010

Al dizionèri ed riferimānt par cāl paròl ch’àli én difèzzili da capīr l é quasst:

Lepri – Vitali

Dizionèri

BULGNAIS - ITAGLIÀN

ITAGLIÀN - BULGNAIS

Pendragon, 2009

I sīt bulgnīs i én quissti:

www.pontedellabionda.org

www.lafamejabulgneisa.it

www.bulgnaish.com

